

РЕШЕНИЕ

№ 3794

гр. София, 08.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 10-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на девети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВИАНА Д. ЙОРДАНОВА
НАУМОВА

при участието на секретаря АННА Б. КОВАНОВА
като разгледа докладваното от ИВИАНА Д. ЙОРДАНОВА НАУМОВА
Административно наказателно дело № 20221110215564 по описа за 2022
година

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

С Наказателно постановление № 653407 – F665298 от 08.08.2022г. Тотю Сотиров Карапеев – Началник на Отоел „Оперативни дейности“ – София, Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при НАП е наложил на основание чл.53, вр. чл.83 от ЗАНН и чл.185, ал.2, вр. ал.1 от ЗДДС на „***“ ООД две имуществени санкции, всяка в размер на 500 (петстотин) лева за нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ, вр. чл.118, ал.4 от ЗДДС.

Срещу това Наказателно постановление е подадена жалба от „***“ ООД, в която се посочва, че обжалваното Наказателно постановление е незаконосъобразно, неправилно и постановено при съществени нарушения на административно – производствените правила, поради което се иска цялостната му отмяна. Според жалбоподателя от констатациите в Протокола за извършена проверка № 0473915 от 06.06.2022г. не става ясно какво точно е нарушено. Твърди се, че задълженото лице не било запознато със съдържанието на съставения Протокол. На служителя на проверявания обект било отказано от проверяващите да се отразят в Протокола възражения срещу констатациите. Въпреки, че било подадено възражение срещу Акта, в Наказателното постановление било описано, че няма такова. Критикуват се проверяващите органи, че не са събрали доказателства в подкрепа на твърдението си. Не било установено на какво се дължи констатираната разлика по време на проверката, без никакви доказателства били решили, че разликата се дължи на въвеждане на пари в касата в ТО, които не били отразени по надлежния ред. Не ставало ясно въз основа на какво е прието, че сумата от 704,71 лева се отнася точно за конкретното фискално

устройство, а не за друго, както и дали разликата от 15,11 лева е съотносима към това фискално устройство. Същите доводи се релевират и за другото /второто/ фискално устройство. Не било изяснено дали цялата сума според проверяващите представлява въвеждане на пари в касата или част, респ. за какво са оставени. Тези обстоятелства не били посочени нито в Наказателното постановление, нито в Протокола от проверката или в АУАН. На следващо място в жалбата се посочва, че дори и да има въвеждане на парични средства в касата за деня, законодателят не е предвидил време, когато следва да се извърши това отразяване във фискалното устройство, поради което се прави извод, че задълженото лице следва да прецени най-подходящия момент за отразяване на всяка промяна на касовата наличност - точно в кой момент от работния ден да се извърши. Поради това жалбоподателят счита, че до приключване на отчетния период може по всяко време да се извърши отразяване на служебно въвеждане/извеждане на суми от/в касата на фискалното устройство. Поради това се твърди, че при проверката органите на НАП не са установили нарушение на разпоредбите на Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. на МФ. С тези аргументи се иска от съда да отмени обжалваното Наказателно постановление.

Пред СРС, НО, 10 състав жалбоподателят „****“ ООД не изпраща представител, който да вземе становище по спора.

По делото е депозирано писмено становище от „****“ ООД с вх. № 47954 от 21.02.2023г., в което се посочва, че се поддържат мотивите от жалбата и се иска отмяна на процесното Наказателно постановление.

Въззиваемата страна – Началник на Отдел „Оперативни дейности“ – София, Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при НАП – се представлява от юрк. Лафазански единствено в съдебното заседание на 09.05.2023г., когато той заявява, че оспорва жалбата. По време на съдебните прения на 09.05.2023г. юрк. Лафазански пледира за оставяне на жалбата без уважение и за потвърждаване на Наказателното постановление. Процесуалният представител на въззиваемата страна се позовава на свидетелските показания и писмените доказателства и счита, че при проверката е установена разлика в касовата наличност, за което е съставен АУАН, а след това и НП. Исква СРС да потвърди Наказателното постановление, както и да присъди юрисконсултко възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и релевираните от страните доводи, приема за установено следното от **фактическа страна** :

Жалбоподателят „****“ ООД стопанисва търговски обект – магазин „Best Bay“, находящ се в гр. София, бул. „Панчо Владигеров“ № 46. На 06.06.2022г. свидетелите М.В. и Р.Д. (служители в НАП – Главна Дирекция „Фискален контрол“) направили контролна покупка на мъжка чанта на стойност 21,90 лева, за която бил издаден фискален бон № 071460/06.06.2022г. След това свидетелите В. и Добрев се легитимирали и започнали извършването на проверка в посочения по-горе обект. Била проверена касовата наличност и било установено, че има две работещи фискални устройства – едното с инд. № ZK128860 и фискална памет с № 50165505, а другото с инд. № ZK128827 и фискална памет с № 50165472. Служител на магазина преброил и описал наличните парични средства в касата и

същите били съпоставени с отчета от фискалните устройства. Служителите на НАП установили, че касовата наличност от първото посочено по-горе фискално устройство е 221,90 лева, а фактическата наличност в касата - 225,78 лева, а съответно касовата наличност от второто посочено по-горе фискално устройство е 689,60 лева, а фактическата наличност - 704,71 лева. Била констатирана разлика между наличните пари в касата и това, което показва отчетът от фискалните устройства в размер на 3,88 лева и съответно в размер на 15,11 лева. Констатациите от проверката били вписани в Протокол за извършена проверка № 0473915 от 06.06.2022г. (сер. АА № 0473915).

На 28.06.2022г. свидетелят М.В. (в присъствието на свидетеля Р.Д.) съставил срещу „***“ ООД Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № F665298 за това, че на 06.06.2022г. в 12:00 часа при извършена проверка в търговски обект по смисъла на §1, т.41 от ДР на ЗДДС – магазин, находящ се в гр. София, бул. „Панчо Владигеров“ № 46, стопанисван от Дружеството – жалбоподател, е установено, че касовата наличност съгласно отчет от фискална памет от 06.06.2022г. от монтираното в обекта фискално устройство с инд. № ZK128827 и фискална памет с № 50165472 е в размер на 689,60 лева, а фактическата наличност в касата в обекта е в размер на 704,71 лева съгласно опис на паричните средства, като фискалното устройство притежава функциите „служебно въведени“ и „служебно извадени“ суми. Установената промяна в касовата наличност е в размер на 15,11 лева и представлява въвеждане на пари в касата, която не е отразена във фискалното устройство в момента на извършването ѝ с точност до минутата. Освен това е установено, че касовата наличност съгласно отчет от фискална памет от 06.06.2022г. от монтираното в обекта фискално устройство с инд. № ZK128860 и фискална памет с № 50165505 е в размер на 221,90 лева, а фактическата наличност в касата в обекта е в размер на 225,78 лева съгласно опис на паричните средства, като и това фискално устройство притежава функциите „служебно въведени“ и „служебно извадени“ суми. Установената промяна в касовата наличност е в размер на 3,88 лева и представлява въвеждане на пари в касата, която не е отразена във фискалното устройство в момента на извършването ѝ с точност до минутата. Направен е извод, че Дружеството – жалбоподател не е изпълнило задължението си, извън случаите на продажби, да отбележи всяка промяна на касовата наличност /налична сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата/ на фискалното устройство чрез операциите „служебно въведени“ или „служебно изведени“ суми, с което е нарушило чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. на МФ, вр. чл.118, ал.4 от ЗДДС. Актът е връчен срещу подпис на пълномощник на „***“ ООД на дата 28.06.2022г.

Въз основа на горецитирания Акт за установяване на административно нарушение и при същата фактическа обстановка като описаната в него, на 08.08.2022г. е издадено обжалваното Наказателно постановление № 653407 - F665298, с което Началникът на Отдел „Оперативни дейности“ – София, Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при НАП на основание чл.53, вр. чл.83 от ЗАНН и чл.185, ал.2, вр. ал.1 от ЗДДС, за извършено нарушение по чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. на МФ, вр. чл.118, ал.4 от ЗДДС е наложил на „***“ ООД две имуществени санкции, всяко от които в

размер на 500 /петстотин/ лева.

Наказателното постановление е получено от пълномощник на „****“ ООД срещу подпис на 26.10.2022г. и е обжалвано с жалба, подадена директно в СРС и заведена под № 240536 от 08.11.2022г.

Гореизложената фактическа обстановка съдът извежда след анализ на събраните по делото писмени и гласни **доказателства** - показанията на свидетелите М.В. и Р.Д.; АУАН № F665298 от 28.06.2022г.; Протокол за извършена проверка № 0473915 от 06.06.2022г.; описи на пари от каса – от 06.06.2022г.; дневни отчети; служебни и фискални бонове; пълномощно; детайлни отчети от фискална памет; Заповеди на Изпълнителния Директор на НАП с № ЗЦУ-1149 от 25.08.2020г., с № 2801 от 07.11.2018г., с № 574 от 04.10.2021г. и с № 200 от 26.02.2014г., както и Заповед на Министъра на икономиката с № ЧР-Н-42 от 01.10.2021г.

Приложените по делото и цитирани по-горе писмени доказателства са достоверни, обективно съществуващи и непротиворечиви. Поради това съдът ги кредитира напълно.

Съдът изцяло се доверява на Протокол за извършена проверка № 0473915 от 06.06.2022г., описи на пари от 06.06.2022г., дневни отчети, детайлни отчети от фискална памет, служебни и фискални бонове, както и АУАН № F665298 от 28.06.2022г. Тези писмени доказателства взаимно се подкрепят и същевременно не са налице други доказателства, които да ги опровергават.

Приложените по делото Заповеди на Изпълнителния Директор на НАП и на Министъра на икономиката са официални документи, които разполагат с доказателствена сила за посочените в тях обстоятелства, тъй като изхождат от държавен орган. От Заповеди № 200 от 26.02.2014г. и № 2801 от 07.11.2018г. на Изпълнителния Директор на НАП се доказва, че М.В. е заемал длъжността „старши инспектор по приходите“ в ЦУ на НАП, Главна дирекция „Фискален контрол“, Дирекция „Оперативни дейности“, Отдел „Оперативни дейности“ – София, Сектор „Мобилни групи“ – София към 2022г. и на основание чл.7, ал.1, т.4 от Закона за НАП и точка 2.1 от Заповед № ЗЦУ-1149 от 25.08.2020г. на Изпълнителния Директор на НАП е имал правото да съставя АУАН. Въз основа на приложените по делото Заповед № ЧР-Н-42 от 01.10.2021г. на Министъра на икономиката и Заповед № 574 от 04.10.2021г. на Изпълнителния Директор на НАП се установява, че Тотю Карапеев е заемал длъжността „Началник на отдел“ в ЦУ на НАП, Главна дирекция „Фискален контрол“, Дирекция „Оперативни дейности“, Отдел „Оперативни дейности“ – София и като такъв по силата на точка 1.1. от Заповед № ЗЦУ-1149 от 25.08.2020г. на Изпълнителния Директор на НАП е можел да издава Наказателни постановления, вкл. и проценото НП от 08.08.2022г. Това означава, че АУАН и издаденото въз основа на него Наказателно постановление са издадени от компетентни лица.

Приложеното на лист 16-19 от делото пълномощно също следва да се кредитира от съда, тъй като е обективно, непредубедено и достоверно. От него се установява, че лицето, което е получило АУАН и НП е пълномощник на „****“ ООД.

Показанията на свидетелите М.В. и Р.Д. са вътрешно непротиворечиви, обосновани и

достовърни. Подкрепят се, както помежду си, така и от Протокола за извършена проверка, АУАН, описите на пари от 06.06.2022г., дневните отчети, детайлните отчети от фискална памет, служебните и фискални бонове. Поради това съдът прие, че тези гласни доказателства следва да се кредитират изцяло.

Настоящият съдебен състав остави извън доказателствената маса приложената на лист 32 от делото справка, тъй като тя няма пряко отношение към предмета на доказване по това дело и не изяснява релевантни за спора обстоятелства.

При така установената фактическа обстановка и направения по-горе доказателствен анализ, съдът достигна до следните **правни изводи** :

Жалбоподателят е лице, срещу което е издадено обжалваното Наказателно постановление. Жалбата е подадена в законоустановения 14-дневен срок и е насочена срещу акт, който подлежи на обжалване по съдебен ред, поради което СРС – 10 състав приема, че жалбата е процесуално допустима и следва да се разгледа по същество.

От изложените по-горе мотиви се установява, че АУАН и издаденото въз основа на него Наказателно постановление са издадени от компетентни лица. В случая датата на установяване на нарушението и датата на неговото извършване съвпадат и това е датата 06.06.2022г. Доколкото Актът е съставен на 28.06.2022г., СРС – 10 състав счита, че са спазени преклузивните срокове по чл.34, ал.1 от ЗАНН. От съставянето на Акта /28.06.2022г./ до издаването на обжалваното Наказателно постановление /08.08.2022г./ е минало малко повече от месец, т.е. спазен е и срокът по чл.34, ал.3 от ЗАНН.

Актът и НП са връчени на пълномощник на „***“ ООД. Спазени са и изискванията на чл.40, ал.1 от ЗАНН и чл.43, ал.1 и ал.5 от ЗАНН.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че от описаното в Протокола за извършена проверка не става ясно какво точно е нарушено – първо защото в този документ доста разбираемо са описани двете фискални устройства /посочени като № 1 и № 2/, отразена е касовата наличност от всяко от фискалните устройства и фактическата наличност, както и констатираните разлики. На второ място следва да се посочи, че за повдигнатото административно – наказателно обвинение е важно какво е написано в АУАН и НП, а не в Протокола за извършена проверка, тъй като този документ не задава рамките на обвинението и за яснотата на последното не се съди от съдържанието на Протокола за извършена проверка. Жалбоподателят сам си противоречи като твърди, че задълженото лице не било запознато със съдържанието на съставения Протокол, а същевременно го цитира и обсъжда в жалбата си. Следва да се посочи, че доколкото служителите в магазина не са представители на юридическото лице, стопанисващо обекта, предаването на който и да било документ на тези лица е без правно значение, поради което е ирелевантно дали служители на проверявания обект са направили възражения в Протокола за извършена проверка или не. Това, че било подадено възражение срещу Акта, а в Наказателното постановление било записано, че няма възражение срещу Акта също не представлява съществено процесуално нарушение.

Въпреки това настоящият съдебен състав счита, че в хода на административно – наказателното производство е допуснато съществено процесуално нарушение, пряко рефлектиращо върху правото на защита на наказаното лице. Става въпрос за следното : в АУАН и в НП с думи е посочено, че в обекта е имало две фискални устройства, индивидуализирани по модел на устройството, индивидуален номер и номер на фискалната памет, след което е посочено за всяко едно от двете устройства каква е била констатираната наличност /съгласно отчета на фискалната памет от 06.06.2022г./, фактическата наличност в касата /съгласно изготвен опис/ и установената промяна в касовата наличност, за която е посочено, че представлява въвеждане на пари в касата, която не е отразена във фискалното устройство в момента на извършването ѝ с точност до минутата. Въпреки, че в Акта и в НП фактически са описани промени на касовата наличност на две фискални устройства, в АУАН и в НП се говори да едно нарушение по чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. на МФ, вр. чл.118, ал.4 от ЗДДС. Една със санкционната част на Наказателното постановление нарушителят разбира, че му се налагат две отделни имуществени санкции в размер на по 500 лева на основание чл.185, ал.2, вр. ал.1 от ЗДДС – за фискално устройство с инд. № ZK128827 и съответно за фискално устройство с инд. № ZK128860. Това означава, че едва със санкционирането на нарушителя той разбира, че явно му се вменяват две нарушения по чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. на МФ, вр. чл.118, ал.4 от ЗДДС – щом му се налагат и две административни наказания. Това явно ограничава правата на наказаното лице да разбере административно-наказателното обвинение (броя на вменените му нарушения) от началото на административно-наказателното производство и съответно да организира защитата си. Налице е неяснота на повдигнатото административно – наказателно обвинение, тъй като е изложена фактология като за две нарушения (посочени са промени в касовата наличност на две фискални устройства), но всяко от деянията не е квалифицирано по отделно, а е дадена само един път правна квалификация по чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. на МФ, вр. чл.118, ал.4 от ЗДДС и се говори в единствено число за нарушението („Нарушението не е извършено за първи път“; „с описаното деяние е нарушена разпоредбата на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 на МФ ВЪВ ВРЪЗКА С ЧЛ. 118, АЛ. 4 от ЗДДС“), което означава, че на „****“ ООД се вменява едно нарушение, а след това са му наложени две отделни административни наказания.

Използването на думите „нарушението“ и „описаното деяние“ в текстовата част на НП показва, че наказващият орган приема Дружеството – жалбоподател да е извършило едно нарушение и като го е санкционирало с две отделни административни наказания на основание чл.185, ал.2, вр. ал.1 от ЗДДС реално е допуснато нарушение на чл.57, ал.1, т.5, т.6 и т.7 от ЗАНН. Посочената тук неяснота възпрепятства правото на защита на наказаното лице да разбере колко са му вменените нарушения и защо му се налагат две наказания при условие, че се твърди да е извършило едно нарушение.

Поради това съдът приема, че в хода на административно – наказателното производство е допуснато съществено процесуално нарушение, което съставлява предпоставка за отмяна на Наказателното постановление на формално основание.

По съществото на спора съдът прие, че също са налице основания за отмяна на обжалваното Наказателно постановление, които ще бъдат посочени единствено с цел пълнота на изложението. Съгласно чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин (ДВ бр. 80/28.09.2018г.) извън случаите на продажби/сторно операции всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на фискалното устройство (ФУ) се регистрира във ФУ чрез операциите „служебно въведени“ или „служебно изведени“ суми. От събраните по делото гласни и писмени доказателства, които съдът кредитира, се налага изводът, че по делото е безспорно доказано, че на 06.06.2022г. към момента на проверката от НАП във въпросния магазин е имало фактически налични на едната каса 704,71 лева при наличност по фискално устройство (според отчет от фискално устройство с инд. № ZK128827) – 689,60 лева, както и фактически налични на другата каса 225,78 лева при наличност по фискално устройство (според отчет от фискално устройство с инд. № ZK128860) – 221,90 лева. В този смисъл са Протокола за извършена проверка, АУАН, описите на парите в касата, отчетите от фискалните устройства и показанията на свидетелите. От съвкупната им преценка съдът установява, че към момента на проверката на 06.06.2022г. в магазина на „БАСТ БГ“ ООД са били констатирани промени в касовата наличност на две фискални устройства в размер на 15,11 лева, респ. в размер на 3,88 лева, без тези разлики да са били отразени и регистрирани във фискалните устройства чрез операциите „служебно въведени“ суми от касата на търговския обект. Това означава, че от обективна страна доказано са реализирани два отделни състава на административни нарушения по чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г., тъй като промяната на касовата наличност на всяко фискално устройство е самостоятелно /отделно/ нарушение по чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. на МФ. Същото е довършено в момента, в който има промяна в касовата наличност (която не се дължи на продажби или сторно операции). Отразяването на тази промяна следва да стане в момента на нейното извършване, тъй като идеята на законодателя е такава, че въвеждането или извеждането на пари (независимо дали от продажба или поради други причини) следва да се регистрира във фискалното устройство в момента на нейното извършване, а не както твърди жалбоподателят в произволно избран от него момент в рамките на работния ден. От субективна страна е ясно, че отговорността на юридическите лица е обективна и безвиновна. Въпреки това, обаче, съдът е на мнение, че в случая е следвало да се приложи чл.28 от ЗАНН. Макар по делото да се доказва, че на 06.06.2022г. в магазина на Дружеството – жалбоподател са били констатирани промени на касовата наличност на две фискални устройства, доколкото едната установена промяна в касовата наличност е в размер на 15,11 лева, а другата в размер на 3,88 лева, СРС приема, че наложените санкции в размер на по 500 лева за всяко от двете нарушения по чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. на МФ се явяват прекомерни на фона на конкретния размер на установените разлики между отчетеното по фискално устройство и наличните пари в касата.

В Наказателното постановление са цитирани четири Наказателни постановления, от

които само за едно се твърди, че е влязло в сила, а за другите три е посочено, че няма данни да са влизане в сила. Поради това невлезлите в сила НП не могат да служат като основание за обосноваване на по-висока степен на обществена опасност на деянието или дееца. Това Наказателно постановление, за което се твърди, че е влязло в сила на 02.02.2021г., не е предоставено на съда от страна на административно – наказващия орган, който се позовава на него. Поради това твърдението за издаване и на друго НП за нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. на МФ е останало недоказано от въззиваемата страна.

Размерът на конкретно установената разлика между наличните пари в касата и отчетеното от двете фискални устройства в обекта дава основание на съда да приеме, че случаят е маловажен, поради което е следвало наказващият орган да не налага наказание на нарушителя, а да го предупреди писмено, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на предупреждението, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Поради изложеното по-горе съдът прие, че следва да отмени обжалваното Наказателно постановление – първо защото административно-наказателното обвинение е неясно и има допуснато съществено процесуално нарушение (подробно посочено по-горе) и второ защото е следвало да се приложи чл.28 от ЗАНН.

С оглед изхода на делото не следва да се уважава искането на юрк. Лафазански за присъждане в полза на НАП на разноски за юрисконсултско възнаграждение. От страна на Дружеството – жалбоподател не са поискани разноски, нито са ангажирани доказателства да са направени такива. Поради това съдът не следва да присъжда разноски и в полза на „***“ ООД.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 653407 – F665298 от 08.08.2022г., с което Началник на Отдел „Оперативни дейности“ – София, Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при НАП е наложил на основание чл.53, вр. чл.83 от ЗАНН и чл.185, ал.2, вр. ал.1 от ЗДДС на „***“ ООД две имуществени санкции, всяка в размер на 500 (петстотин) лева за нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. на МФ, вр. чл.118, ал.4 от ЗДДС.

Решението може да се обжалва пред Административен съд – София град по реда на АПК в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____